

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเลิศ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเลิศ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบึงเลิศ

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลบึงเลิศ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเลิศ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลบึงเลิศโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบึงเลิศ และผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเลิศ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ได้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบึงเลิศ ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบึงเลิศ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“**การเลี้ยงสัตว์**” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“**การปล่อยสัตว์**” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“**เจ้าของสัตว์**” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“**สถานที่เลี้ยงสัตว์**” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“**ที่หรือทางสาธารณะ**” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“**ตลาด**” หมายถึง สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสี้ง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประกอบอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“**เจ้าพนักงานท้องถิ่น**” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบึงเลิศ

“**เจ้าพนักงานสาธารณสุข**” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบึงเลิศในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๕ ให้สัตว์ดังกล่าวต่อไปนี้เป็นสัตว์ที่ต้องมีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลบึงเลิศ

๑. ช้าง
๒. ม้า
๓. โค
๔. กระบือ
๕. สุกร
๖. ห่าน
๗. เป็ด
๘. ไก่
๙. สุนัข
๑๐. แมว
๑๑. จระเข้
๑๒. นก
๑๓. กระต่าย
๑๔. หู
๑๕. นกยูง
๑๖. แพะ
๑๗. แกะ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบึงเลิศ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

๑. ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

- ๑.๑ สถานที่ราชการ
- ๑.๒ ศาสนสถาน
- ๑.๓ ตลาด
- ๑.๔ สถานที่สาธารณะ

๒. ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๒.๑ พื้นที่ในเขตความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลบึงเลิศ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทสุนัขเกินจำนวน...๓....ตัว ต่อจำนวนครัวเรือน

๒.๒ พื้นที่ในเขตความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลบึงเลิศ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทแมวเกินจำนวน.....๓....ตัว ต่อจำนวนครัวเรือน

กรณีที่ต้องการเลี้ยงเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๓. ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๓.๑) บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของเจ้าของสัตว์

๓.๒) สถานที่ หรือที่ดิน ที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของเจ้าของสัตว์ หรือบริเวณสถานที่ของเอกชนที่เจ้าของสัตว์ได้รับอนุญาตจากเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองแล้ว

๔. เจ้าของสัตว์ที่เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ตาม ๓. ต้องปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ดังนี้

๔.๑ เจ้าของสัตว์จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแต่ละประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๔.๒) เจ้าของสัตว์ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๔.๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงหรือสัตว์นำเชื้อโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาว และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

๔.๔) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีการฉีดวัคซีน และการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้กับ สัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

๔.๕) เจ้าของสัตว์ต้องให้สัตว์เลี้ยงอยู่ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม อีกทั้งไม่นำสัตว์มาถ่ายมูลในที่หรือทางสาธารณะ กรณี เป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๔.๖) เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยรวม

๔.๗) เจ้าของสัตว์ต้องไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้ตาม ข้อ ๖ (๑)

๔.๘) เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลบึงเลศ

ข้อ ๗ ในกรณีมีเหตุควรสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการแยกสัตว์ไว้ต่างหากและแจ้งให้เทศบาลตำบลบึงเลศทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลบึงเลศ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนเจ้าของสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลบึงเลศตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบึงเลิศ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่..๑๓ เดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๓.....

(ลงชื่อ).....

(นายบุญทัย สุวรรณไตร)

นายกเทศมนตรีตำบลบึงเลิศ

เห็นชอบ

นายวีระพงษ์ โคตรพงษ์
(นายอำเภอเมืองยโสธร)